

„Minden ki nem mondott igazság méreggá válik”

TARTALOM

- Nincs mit szégyellnünk!
- Emberség és Gyurcsányság
- A közjó és a parlamenti demokrácia – III. rész
- Adventi gondolat
- Lássuk meg a gerendát a saját szemünkben!
- Ungváry Zsolt: SZTRÁJK

Mit hoz a Jézuska?

Én, mit szeretnék karácsonyra? Új kormányt, és új miniszterelnököt. Nem kell díszes csomagolás, örömom nagyobb, ha a miniszterek nyakában csak egy masli van. Nem Lamperth Mónika nyakékre gondolok, de nem is lennék szívesen a miniszter asszony helyében.

Hát még Gyurcsányban!
Okos gondolkodóktól olvastam, a történelem megismétli önmagát. Ühüm, ugye történt már olyan, hogy hivatalos látogatásra utazott egy elnök, s mire visszatért, már nem is volt elnök. . .

Erre gondoltam, amikor fontos hírek kavargtak elő Gyurcsány blogmester internetes oldaláról.

Rendkívül felcsigázott a hír, hogy a mi hön szeretett miniszterelnökünknek már a konyhai munka is bűdös, ezért a könnyebbik végét megfogva, tervei szerint a karácsonyi ünnepekre inkább elhagyja Magyar-országot.

Vendégségbe megy Dobrevékhez, feleségével, gyerekeivel, talán a vonaton ő általa, mint pedofil módjára felcsipett kislánnyal, gorillával, elmaradhatatlan és hazug kor-mányszóvivőivel, és ki tudja még, kivel?

Vissza se jöjjön! – mondanám. De nem mondom.

Nem, mert visszavárjuk. Neki itt a helye. A vádoltak padján. De ne legyen egyedül!

Mind az összes hazug és mások életén, egzisztenciáján nyereszkező párt- és frakciótagnak is ott a helye. Meg a bértoll-nokoknak is.

Mondjak neveket? Debreczeni, Várkonyi, Orosz, Bolgár, Desseffy, a Heti-hetes, meg a többiek.

De addig is mi vár ránk, egyszerű emberekre, akik már felébredtek? Aremelés, minden elképzelhető területen. A nyugdíjak értékének romlása. Trutyimó Emília és Pjotr Szigeti duettje a hízottságuk ülésén.

Tovább is van, mondjam még?

Egy biztosító, sok pénztár.

Sok biztosító, egy pénztár.

Egy biztosító, egy pénztár.

Sok biztosító, sok pénztár.

Ez a négy variáció van.

Meg az, hogy nekünk egyik sem jó.

Aztán itt van Kákósy Csaba, az új gazdasági miniszterünk. aki igen vonalas. . . – nem is akármilyen: szárnyvonalas.

És mi még? Cukorgyárak bezárása. A VOLÁN eladása. Ez utóbbinál a volán szó nem a kormány színönimája, bár ezeknél semmi sem elképzelhetetlen. Aztán a nemzet még meglévő vagyontárgyainak privatizációja, elherdálása. An-

nak ellenére, hogy a január 1-től felálló Vagyongarzádkódási Tanácsról hallgatnak, hihetjük, hogy a színpalak mögött nagy ám a tülekedés.

Veres (Pofátlan) János sem fér a kéttojásos nadrágjában. . . bocs: tésztájában.

Dübörgő gazdaságról beszélünk? A pannon puma meg ugrik? Pártunk és kormányunk, de főleg miniszterelnökünk áldásos, és gyümölcsöző tevékenysége folytán 1%-os növekedés alá kerültünk.

Ez annyira hiteles érték, mint amilyent – emlékszünk – hajdan a szenes emberek produkáltak mázsálás közben, fenn, a kocsni tetején.

Ezt a nullát már a KSH sem tudja kozmetikázni. És eközben az általunk megválasztott, a választási kampány idején bizalmunkat élvező, és a bizalmunkba beférkőzött, visszahívhatatlan parlamenti képviselők a karácsonyváro üléssükre készülnek. Szeretben, kedvességben, türelemben.

De Gyurcsány kiadta a parancsot: „elő a téli számalival!” Hát, ez MEH mi?

Gaskóék – figyeljük csak – el akarják kúrni??? Mi másra gondoljunk, ha azt látjuk, hogy a LIGA-ba tömörült szervezetek vezetőivel anélkül, hogy egyeztetett volna, már határozatlan idejű sztrájkot jelentett be?

Mekkora műhiba! Naná, hogy a résen levő MSZP-sek rávetették magukat az ország megyéiben található szakszervezetekre, és most jól megdolgozzák őket. Azt megmondják nekik, hogy hol lakik az úristen (jelenleg a Szemlőhegy utcában). Leszámíazzák őket, mi meg futkározhatunk megint az Alkotmány utcában.

Jaj, és a felpályás (majdnem azt mondtam, félnótás) MAGOSZ-ra számíthatunk? Rájuk, akik törvény- és KRESZ tisztelők? És mi lesz a „traktorral behajtani tilos” táblákkal? Azokkal, amelyek kihelyezését az Alkotmánybíróság ez év februárjában alkotmányseretőnek ítélte, és Demszky törvény-módosítását megemmisítette?

Érdekes, majd minden szervezett (irányított) mozgalmár azt mondja: „elég volt!” Megboldogult Árkus József az érem harmadik oldalán széttárt kezekkel felelné: „Na, és?”

Az eddig jól bevált, a mai időkre átdolgozott, mégis változatlan parlamenti elv szerint kenyér kell, és cirkuszi játék a népeknek. Tessék, ott vannak (a Parlament előtt) a cirkuszi játékok. A bávatag felnőtteket hogyan lehet lehet megközelíteni? . . .

Jól felelték ti, csöcselék: . . . bizony, a gyerekeken keresztlül. Én, az unokámat semmi pénzért nem hozom a parlament elé. Tán még fényképes nyilvántartásba (!) kerülne ő is, két évesen! Nem elég, hogy a szélsőjobboldali, rendezavaró nagyapja kint van állandóan?

(Folytatjuk a következő oldalon)

Ébredj, magyar!

Országodon kufárok osztozódnak rabtartóid leszármazottjaid, s kik raboltak, öltek, véreDET vették, ma mástól rabolt palotákban élnek.

Szetterelének száz apróka pártba, hogy szavazatod feldarabolódjon, s egy kisebbség, fölzárkózva keményen, uralkodhasson a többség felett.

Gyermekeid lelkeiből már kiöltek tisztességet, Istent és Hazát. Volt kínozóanyagok demokráciára tanítják ma az unokát.

Szabadságról rikácsol a lopó, A fosztogató igazságról fecseg, s aki kifosztott, ma igazságról kesereg.

Wass Albert

**Továbbra is MINDEN NAP TÜNTETÜNK A VÉRTANÚK terén 19-21 óra között!
(Jóllehet csak a parkolót használják, a parkokkal együtt a teljes Kossuth teret
kisajátította a Miniszterelnöki Hiv., üzlet-cirkuszi célból, jan.2-ig!)**

(folytatás az előző oldalról)

Tragédia.

Már több, mint egy éve hangoztatja Csath Magdolna, Bogár László, Drábik János, Éger István, és a többi elismert szakember, hogy a kormány romlásba, a szakadékok felé viszi az országot.

Szándékosan.

És nem is cáfolják!

A magyar gazdaságot nem, jól kiismerhetően inkább a saját egzisztenciájukat féltő képviselő-senkik pedig asszisztálnak ehhez, holott az említett jóslatokhoz ingyen juthattak.

És még csak nem is kompromittálódtak volna, mint a paranormális Szilvásy testvér az abortuszellenes diavetítésével.

A szakemberek – mai nevükön – szakpolitikusok jóslatai rendre beigazolódtak.

A választóikhoz hű képviselőknél még ez sem elég.

Mi van még?

Hát a búzaégető Karsai József, az MSZP szelepe, megmondóember a Lánchíd rádióban már a saját pártját is égeti.

És ti elhiszitek ezt?

Úgy gondoljátok, hogy a pártja megvonta tőle a bizalmat, megfegyette, vagy kizárta a soraiból?

A fenét! Elismerést kapott a reggeli telefon interjúért.

Fülébe sügták: még kormányzóvívó is lehetsz, csak tartsd karban a vérnyomásod!

Hogy is mondta Orbán Viktor?

Nem a disznók takarítják az ólat.

Dehogynem!

Ezek, a bent ülő disznók a Parlamentet ólnak vélik!

Ki is fogjuk takarítani velük!

– Arthur

Nincs mit szégyellnünk!

Újra és újra a hatalom az, amely az erőszak kezdeményezője. A békésen beszélgető tömeget (kb.3-4000 fő) a rendőrség tüzelte fel ellenállásra a pimasz felszólítószóival. Szinte mindenki azt kérdezte, a saját hazánkban nem beszélgethetünk egy békés tüntetés után az utcán? Milyen hatalom az amelyik így fél, még a kiscsoportos beszélgetőtől is? Ez a hatalom tudja, hogy illegitim és csaló, EZÉRT FÉL!

Ami a hatalom provokációja után történt, az még ennél is felháborítóbb! A Kossuth tériek beszélgető gyűlését, (ami be volt jelentve a Mezőgazdasági Minisztérium oldalához) a zombi külsejű rebiszek szétnyomták. Hiába tiltakoztam én is Gonda is, nekünk estek. Szerencsénkre erősen összekapaszkodtunk és eltolni így nem tudtak. Hiába mondtuk, hogy vigyenek be minket is, mert jogtalan az eljárásuk – nem tették. Ha egy hatalom, 30-40 beszélgetőnek a jelenlétét sem tűri el az utcán akkor már ne csodálkozzunk azon, hogy néhány fiatal „besokall” és szándékot váltva visszavág a rendőröknek! A rendőrököt segítő pszichológusokat a hatalom arra kellene alkalmazza, hogy mikor érdemes gerjeszteni a tömeget, mert így világossá válhat a céljuk: a mindenáron való balhé kiprovokálása, azért – mert a hibbant Néró – szószóló akar majd a szélsőségesek „ribilliójáról”, amit most a munkásfiatalok és a Thürmer-féle kommunisták is felismertek már.

Sőt tudják is, ki az igazi ellenség! Az önmagában és a népben bízó annak jótévő hatalomnak nem kellene reszketnie, de ezek reszketnek és provokálnak. Talán mégis Suzan Georgenak van igazsága: a hatalom minden-áron polgárháborút akar a globális gazdáik parancsára. Csakhogy a Kossuth téren

együtt voltak a Kommunisták a vörös zászlóikkal és a Kossuth téri (állítólagos fasiszták) az Árpád-házi zászlóikkal. Együtt és békecséggel tüntettek! A béke csak a rendőrség fellépése nyomán kiváltott fütty-koncerttel múlt el. A fütty ugyanis ellensége a nagyképjű és magát tévedhetetlennek gondoló hatalomnak. Nem a törvényesség hely-reállítása hanem a rendőrterror és a kisember megfélemlítése a célja ezeknek a hadmozdulatoknak. Elismerem, erőfőgatosnak jó volt a hatalom fellépése, de valójában nem az erejüket demonstrálták, hanem a félelmüket.

A Kossuth tériek jelmondatai végképpen kiverték a csaló hatalom biztosítékát: „Burszuj KISZ-esek elég volt! / Munkásökök vas ökök, mikor súlyt ahoza köll? / Nem mi vagyunk a fasiszták, hanem a kormány! / A pártoskodás megosztja a nemzetet.”

Ezzel a hatalmi játszma véget ért. A nép felismerte, hogy a megosztottságot a kormány akarja és gerjeszti. A kormánynak engednie kell, legalább az egészségügy kérdésében, mert különben lenullázódnak saját „híveik” előtt is.

Tudjátok, amit a magát miniszterelnöknek képzelő ripacs mond, annak mindig az ellenkezője igaz. Márpedig most azt mondta: a kormány nem fog félni!

– Dr. Bene Gábor

Emberség és Gyurcsányság

MTI hír:

A Milan-szurkolók is megemlékeznek a magyar áldozatokról. 2007. november 02. 09:55

Külön is megemlékeznek az AC Milan labdarúgócsapatának drukkerai a hétfő hajnali buszbalesetben elhunyt három magyar szurkolóról.

„Ne felejtsük el magyar testvéreinket” – ezzel a nézőtéri felirattal adóznak majd szombaton a tragédia áldozatainak a legnagyobb milánói szurkoló-csoport, a Brigade Rossoneri tagjai. A klub gyászátviratot és dedikált mezeket küld a családtagoknak” – nyilatkozta Gianni Annoni, a Viasat3 Magyar-országon élő olasz műsorvezetője(...)

...és milyen bíreket olvashattunk a magyar miniszterelnök és kormánya részéről a 2006. augusztus 20-i tüzijáték idején történt, több balálesztet követelő katasztrófa utáni napokban?

2006. augusztus. 21.

07:54 – Lezárva a rakpart.

08:03 – Demszky szerint a szervezők felelősek a tragédiáért.

08:14 – Gyurcsány majd reagál.

Az összes kormányzserv teszi a dolgát, a miniszterelnök pedig reggel fog reagálni a történetekre. A kormányzóvívó azt mondta, hivatalosan nem értesítette őket senki a várható viharról ezért nem is tudtak semmit sem tenni. Danks Emese hozzátette: az összes kormányzserv teszi a dolgát, a miniszterelnök pedig reggel fog reagálni a történetekre.

08:43 – Székesfehérváron elmaradt az augusztus 20-i tüzijáték

09:03 – Dobson: Nem kapott pontos előrejelzést a katasztrófa-védelem

14:21 – Miért hallgat Gyurcsány? – Nem tudjuk, hol a miniszterelnök

Jóllehet három halálos áldozata is van a tegnapi esti órákban történt katasztrófának a fővárosban, a magyar miniszterelnök eddig nem szólalt

meg az esettel kapcsolatban. A Kormányzóvívói Iroda munkatársa kérdésre nem árulta el, hogy Gyurcsány Ferenc miért nem nyilatkozik, és egyáltalán hol tartózkodik.

14:55 – Szilvásy György: Demszky azonnal mondjon le!

16:05 – A Nexus exkluzív vendégkörét sms-ben értesítették a viharról.

2007.08.22.

08:11 – Gergényi: A rendőrség értesítette a szervezőket a közelgő viharról.

08:37 – Demszky állítja, jelzett volna, ha kap információt.

10:39 – Erdélyi halottak a budapesti viharban.

12:07 – Újhelyi cáfolta, hogy értesítést kapott volna a viharról.

16:18 – Gyurcsány elnézést kér – amiért pénteken nem írt blogjába.

17:04 – Gyurcsány Balatonöszödön nyaralt a katasztrófa idején.

2007.08.23.

12:06 – Gyurcsány még ma nevezze meg a politikai felelőst.

12:18 – A Nexus mást hibáztat.

18:04 – Nem politikai ügy a szélvihar – döntött Gyurcsány.

– A kormány úgy döntött, Budapest fővárossal közösen arra kéri a budapestieket, hogy pénteken, azaz augusztus 25-én 12 órakor egyperces néma leállással fejezzék ki részvétüket és együttérzésüket a vasárnapi természeti katasztrófa áldozatai és sérülteiről – ismertette a kabinet döntését Danks Emese.

Mit lehet mindebből hozzáfűzni?

– Arthur

A közjó és a parlamenti demokrácia – III. rész

Erkölcsi erő, tiszta erkölcsi felfogás hiányában a parlamentáris diktatúra ugyanúgy a közjó sírásója, mint bármely totalitárius rendszer – erkölcsi érzék alapozta erő hiányából származnak a jogtalan, rossz, ártalmas törvények.

A törvényhozásnál általánosságban a többségi elv az uralkodó: vagy szokástörvényen, vagy írott törvényen alapszik. Utóvégre is, valami zsinórmértéknek lennie kell, amihez az államhatalom igazodik. Különben zúdulna az özönvíz, szakszerűbben: az anarchia.

A törvényhozás kötött az ún. osztó igazságosság által, amely megköveteli: a közterhekben, valamint a közjavakban mindenki képességéhez mérten vegyen részt(!) Amire az államnak a közjó szempontjából szüksége van, azt jogosan megkövetelheti és (akár) erőszak-kal is behajthatja. De ez csak akkor jogos „ha arányos egyenlőség jut kire-kire a közjó elérésére irányuló rendben.” Ha egyenlőtlenül, és jogtalanul terheli meg az országlakokat, cselekedete törvénytelen. Szent Tamás ilyen szemzőből ítéli meg az adózás mértékét; az kinek-kinek vagyoni helyzete függvényében a közjót szolgálja mindenekelőtt. Ha az állam ez ellen vét, igazságtalanságot követ el, és az így elvettek visszatérítésével tartozik. Ha törvényeivel és elnkezésével – kötelességének elhanyagolásával – a közembert zsarolni, vagyonából kifosztani enged, akkor latrok módján: orgazdaként viselkedik. Az osztó igazságosság mérték a közjóban való részesülésnél is. A közjóból annyiban mindenkinek részesülnie kell, hogy elégséges jogvédelme meglegyen – azaz a törvény róla is gondoskodik; a különbség a befolyást illeti, amelyet egyesek a törvényhozásra gyakorolnak. Ily' osztó igazság szerint köteles eljárni az állam a közhivatalok betöltésénél is. Ne a politikai álláspont legyen a mértékadó, hanem az: vajon megfelel-e a szakszerűség rendjének. A közjó és az állampolgárok java megköveteli: hogy a hivatalokban, az ún. közalkalmazotti státusokban olyanok legyenek, akik azt szakszerűen és becsületesen be is tudják tölteni.

A közjó megvédéséből vezeti le Aquinói Szent Tamás a törvényhozás többi kötelességét is. Minden lény természetes ösztöne önmaga védelme. Az állatoknál erre való az erő vagy más – Istentől adott védekezés adottság.

Az embert értelemmel ajándékozta meg az Úr, hogy képes legyen megválasztani alkalmas eszközeit önmaga védelmére. Az emberi társadalomnak, az államnak is megvan az a joga, hogy a saját „javakat” a közjót megvédelmezze. Az állam javának kettős ellensége van: a társadalom tagjainak gonoszsága és a külső ellenesei. Velük szemben kötelessége fellépni az államnak. Megtorló hatalmával védekezik a belülről támadó ellene-seivel szemben, a kívülről szorongatókkal szemben a honvédelemnek kell fellépnie. Szent Tamás a közjóval hozza mindkettőt kapcsolatba.

Hogy az államnak joga és kötelessége büntetni, azt így magyarázza: Isten azért rendelt a társadalom számára tekintélyt, hogy az a közjót előmozdítsa, és megőrizze. Tehát mindarra, ami e célra szükséges, Istentől jogot nyert és ezzel a joggal köteles (is) élni. Am a közjót csak úgy óvhatja meg, ha joga van a társadalom java ellen cselekedőket megbüntetni, és a rossztól visszatartani. Vagyis a büntetés a társadalom rendjének, békéjének, javainak megőrzésére szükséges – ezért van joga az államnak büntető törvényeket hozni. Büntető törvények alkotásánál, az igazságszolgáltatásnál és főlv az irányadó.

Amiből pedig a következő igazságokat vonhatjuk le: Mivel a társadalom java, a közjó nemcsak abban rejlik, hogy a vagyon és a birtok biztonsága legyen meg az emberek között, hanem hogy a társadalomban az erény virágozzék, így a büntető törvénynek mindarra ki kell terjednie, ami az erényes életet az erkölcsösséget a társadalomban aláshatja. És mivel az állam köteles az egyes ember „javát” előmozdítani, oltalmazni (az egyes emberek legelső „java” az erény), ezért kötelessége a hatalmával megakadályozni, ami ezen jót a társadalomban veszélyezteti. Mint Szent Tamás mondaná: ami „in multitudinis corruptelam corporalem vel spirituaelem” van, azt kötelező üldözni. Így: mások erkölcsének aláshását, a rágalmozást, a testi-lelki prostitúciót... ugyanúgy szigorúan kell megbüntetni, mint a vagyon– és az élet ellenieket. Pellengerre kell állítani a kettős mércét alkalmazó sajtót, szigorú mércét alkalmazni vele szemben az államnak eredendő kötelessége.

– Dr. Rászlai Tibor

Adventi gondolat

Az ember esendő. Az adventi várakozást többnyire arra használja, hogy pénzen vásároljon szeretetet. Egyik bevásárlóközpontból rohan a másikba, kevéske pénzét (vagy a hitelt!) arra fordítja, hogy – valójában – támogatta az ellent, aki rafinált módszerekkel igyekszik elhíttetni a fogyasztói társadalom jelmondatát: „Annyit érsz, amennyit költesz!”

Esendőek vagyunk. Ha át is látunk a globalista szítán, akkor sem tudunk ellenállni, mert könyörög a gyermek egy divatos cipőért vagy kabátért. (eszünkbe jut a saját gyerekkorunk)

Eszünkbe jut a Vörös Október Ruhagyár kínálata a Centrum Áruházak ruhaosztályán és a fiatalágunk iránti nosztalgiaérzés mellett, hirtelen megjelenik egy keserűes öröm, mostanában már mindent lehet kapni. Pedig a tudatalattinkban motoszkál már egy gondolat: az adventi várakozásnak másról kellene szólnia, nem a vásárlásról, az ellehetetlenítő hitelfelvételről.

Az igaz szeretetről, a megváltás örömről és nem a kimerülő pénztárcáról. Nem arra gondolok, hogy szükséges holmikát ne vásároljunk, de nem mindegy az: mit, hol és hogyan? Bizony nem mindegy, mert a simonpereszi felvásárlás is csupán az eladósodásunknak köszönhető. Mára afelé haladunk, ne csak az állam vergődjön az adósság csapdjában, hanem mi magunk is!

A reklám a fogyasztói társadalom leghatalmasabb és számunkra legkárosabb fegyvere. A médiában a pénzháttérhatalom minden esz-közzel megteveszteni igyekszik bennünket és a tudatformálás – szin-te észrevétlen – módszereivel felülírja agyunkban a valóságot! Teszi mindezt úgy, hogy kiírt mindent, ami természetes és magyar, de mindent támogat ami tőlünk idegen, természetellenes, művi.

Esendőek vagyunk. Szinte észre sem vesszük, hogy a séma azonos minden területen. Akár az egészséges, kiváló beltartalmú magyar mezőgazdasági termékekre és a vele szembe állított, külföldről

behozott olcsó és többnyire hitvány minőségű, sőt akár mérgező (agrárgyári) termékekre gondolunk, akár a „kultúra” területén beáramló zenei szemét áll szemben pl. az ősi erőt és tisztaságot hordozó népdalainkkal, akár nyugatról importált divatokra, vagy a házassági szokásokra gondolunk. A sort végtelenségig folytathatnám, de eljött az ideje az adventi gondolkodásnak.

Meddig esendő az ember, ha magyar?

Meddig tarthat a fenntarthatatlan?

Meddig hagyjuk, hogy az agyunkban felülírják a megélt valóságot?

Meddig hagyjuk, hogy így legyen?

– Dr. Bene Gábor

„Tőlünk függ minden, csak akarjuk!”

– Széchenyi István

Lássuk meg a gerendát a saját szemünkben!

Kedves Barátaim!

Beleolvastam Gladek Tibor írásába. Bár ne tettem volna. Arról ír, hogy itt a fasizmus, amely segíti a bolsik túlélését. No, nézzük csak pontosan: „Szóval, nyílt cigányellenes uszítással, bakancsokba és fekete ruhákba népi táncosoknak és hadisírgondozóknak álcázott félkatonai alakulattal újra betrappolt kis hazánkba a fasizmus. Egyelőre komoly veszélyt persze nem jelentenek, csak némiképp növelik a balliberális oldal túlélési esélyét és csökkentik a nemzeti oldal győzelmi esélyeit – ne feledkezzünk el arról, hogy ha 2002-ben a MIÉP nem visz el 4%-ot, 2006-ban pedig a MIÉP-Jobbik nem vesz el közel 3%-ot a polgári oldaltól, akkor most polgári kormánya lenne az országnak...”

Barátaim! Ha ezt az álszocialisták lapjában olvasom, bizony egy szót sem szölok. Nekik ugyanis ez a dolguk: hazudni, hazudni, hazudni! (Lenin után szabadon) Ám ha itt – a nemzeti oldalon – olvasom ezt, akkor dühös leszek! Milyen uszításról ír ez a jóember? Miért nem a In-kal Security egyenruhája zavarja a cikkíró, vagy Simon Peresz kijelentése amivel kapcsolatban az egykori MSZP (csintalan) sztárja beígérte a cipővést. Amíg az elhatárolódó pri-mítívek nem veszik észre, hogy a hazug, bűnöző, nemzetellenes és gyilkos (különösen Ágnes asszony!) bandától kölcsönveszik a hazug érveket, amíg „egy a tábor egy a zászlót” játszunk, – addig nincs győzelem!

Tanulni kéne a szavazat maximalizálást. Meg kellene vizsgálni, hogyan csinálják más pártok. Talán támogatni kellene a kicsiny radikális pártok szövetségét, sőt a civil mozgalmak közül is azokat, amelyek valóban nemzetiek.

Nem a „benyálókat”, hanem a tisztákat. Olaszországban nem

félnek a fasiszta jellegű pártoktól, sőt támaszkodnak rájuk. Nálunk viszont nincs ilyen párt. Csurka sem fasiszta, hanem dramaturg és drámaíró a maga korlátaival és erősen apadó táborával.

Igaz, Acél Györggyel is jó viszonyt ápolt de ha a Fidesz nem akart vele szövetséget, akkor miért gondolja bárki, hogy azzal a 4%-al többen szavaztak volna az egykori liberálisokra?

Polgári kormány pedig azért nincs, mert nem számolták újra a szavazatokat az Erzsébet hídon tüntetők követelésére, mert későn kezdték a kampányt, négy év nem volt elég a médiaegyensúly helyreállítására és a nemzeti vagyont szétlopók (elsősorban volt KISZ vezetők) felelőssége vonására,... és még sorolhatnám.

Kérlek benneteket, ne a nem létező fasizmustól rettegetek, hanem a gyurcsányi rablóbanda hatalomban maradásától! Mert ha ilyeneket írtok, akkor lesz rá esélyük. Ha nincs is jelen az országban a nemzeti szocializmus, de jelen van a nemzetellenes Szocialista Párt és a Strabagdemokraták Pártja. Ők össze tudnak fogni, ők választást tudnak nyerni. Nemcsak azért, mert tudnak csalni!

Nekünk feladatunk van: Nyerni kell és világgá kiáltanunk, hogy a kommunista bűnökön túl a posztkommunista lopások is emberiség elleni és soha el nem elévülő bűnök, hiszen végképpen hiteltelenítik a kapitalizmus, amúgy is megrendült erkölcsi alapjait. Tegyük hozzá, hogy a képviselői demokrácia erkölcsi alapjait viszont, mind a „létezett szocializmusok” mind a létező kapitalizmus rendítette meg. Marad tehát számunkra a harmadik út. „Fogjuk kézen” Németh László gondolatait és induljunk!

– Dr. Bene Gábor

Ungváry Zsolt: SZTRÁJK

A miniszterelnök fél karjával az íróasztalra könyökölt, állát kézfejére támasztotta, derekát hetvennyolc fokban elforgatta, és lábait iksz alakban keresztbe tette. Tekintete szigorúan csillogott a szemüvege mögött.

Ez már tarthatatlan – mondta a kormánytagoknak, akik fáradtan ültek a hosszú asztal mentén, csak Mónika és Ágnes sutyorogtak egy fogyókúrás receptről. Ferenc pillantása torkukra forrasztotta a szót. Ebben az országban mindenki követel – folytatta a kormányfő. Nem jól vannak úgy a dolgok, ahogy vannak, – mondják, s ebből a kiút(?) , hogy nem dolgoznak. Hogy sztrájkolnak.

Azt hiszik, csak nekik vannak problémáik? Hát nekünk? Minket nem érint a nyugdíj-korkezdemény eltörlése? Ki adja vissza az ország talpra állításáért végzett erőlködéseink közben elveszett szívdobbanásokat? Ránk nem gondolnak? Hol a veszélyességi pótlékunk? Megszerzett előjogainkat, mint a számla nélküli költségterítés, – meg akarják nyírni?

Hát nem!

Mi is emberek vagyunk. Sztrájkolni fogunk! Jövő kedden hattól nyolcig leállunk. Nem adunk el egyetlen petáknyi állami vagyont sem. Nem lövünk a polgárokra, nem beszélünk hülyeségeket. Rendőreink nem állítanak elő egyetlen tüntetőt sem. Kormányom tagjai ezen a napon, ebben a két órában nem zárnak be egy iskolát sem, és nem szüntetnek meg egyetlen méter – ismétlem, a sztrájk idején egyetlen méter – vasúti pályaszakaszt sem.

Nem, János, ne is tiltakozz! Én tudom, hogy te éjt nappallá téve alapítasz Hankook-ot, építesz házat és rombolsz vasutat. De te is ember vagy, neked is csak két veséd, egy májad és egy szíved van. Tudom, hogy mindannyian nagyon szeretitek a munkát. Akárcsak jómagam. De most, kérlek, Ágnes, fogd vissza magad! Százhusz percig nem zársz be egy kórházat, nem építesz le egyetlen ágyat sem. Nem és nem! Sztrájkolunk valamennyien. Jani sem vekzál vállalkozókat, nem vagyonzsálgal ellenzéki politikusokat, sőt a fiai sem verekszenek. Hadd tudja meg a jónép, nekünk is milyen nehéz.

Igy is lett. Aznap két órára működni kezdett a gazdaság, fellélegzett

az ország, a virágok kinyíltak és még Rytkó Emília is megszépült. Aztán a kormány újra felvette a munkát...

KOSSUTH TÉR 2006 – Kiadja a Magyar Nemzeti Bizottság 2006 – megjelenik minden csűrörtökön

Felelős kiadó: Gonda László (+36/30/3772690) ❖ Felelős szerkesztő: Dr. Bene Gábor

MNB 2006 honlap: www.harcter.hu ❖ Független Kossuth téri honlap: www.harcter.info

Kérjük, ha érdemesnek látja, adja tovább, sokszorosítsa újságunkat! Kapcsolat: harcter@gmail.com

Egyes írások tartalma a cikk szerzője véleményét tükrözi!